

Nr 136.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i 6 § 1 mom. avlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 278) för personal vid försvarsväsendet under krigstjänstgöring (krigsavlöningsreglementet) m. m.; given Stockholms slott den 7 mars 1941.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet för denna dag, föreslå riksdagen att

dels antaga härvid fogade förslag till förordning om ändring i 6 § 1 mom. avlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 278) för personal vid försvarsväsendet under krigstjänstgöring (krigsavlöningsreglementet) och till lag om ändrad lydelse av § 7 lagen den 12 juni 1925 (nr 338) om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring,

dels ock bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Per Edvin Sköld.

Förslag

till

Förordning om ändring i 6 § 1 mom. avlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 278) för personal vid försvarsväsendet under krigstjänstgöring (krigsavlöningsreglementet).

Härigenom förordnas, att den i 6 § 1 mom. avlöningsreglementet den 15 juni 1939 för personal vid försvarsväsendet under krigstjänstgöring (krigsavlöningsreglementet) intagna tabellen skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

Krigslöneklass	Terminslön för lönetermin	
	Högre tariff kronor	Lägre tariff kronor
1	10	10

Denna förordning träder i kraft den dag Konungen bestämmer.

Förslag

till

Lag om ändrad lydelse av § 7 lagen den 12 juni 1925 (nr 338) om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring.

Härigenom förordnas, att § 7 lagen den 12 juni 1925 om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring¹, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 7.

De bestämmelser, som finnas meddelade angående värnpliktigs underhåll och förmåner samt angående understöd i anledning av skada, ådragen under militärtjänstgöring, skola äga motsvarande tillämpning å civilarbetare; dock att i fråga om civilarbetares avlöning skall gälla vad därom särskilt stadgas.

Denna lag träder i kraft den dag Konungen bestämmer.

¹ Senaste lydelse, se 1940: 244.

*Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms
slott den 7 mars 1941.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden
PEHESSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, ERIKSSON,
BERGQUIST, ANDERSSON, DOMÖ, ROSANDER.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför
chefen för försvarsdepartementet, statsrådet Sköld:

Den 9 juni 1939 uppdrog chefen för försvarsdepartementet, i anledning av
riksdagens skrivelse den 26 maj 1939, nr 4, punkt 26, åt sociala försvars-
beredskapskommittén att verkställa dels utredning angående frågan om ökad
dagavlönning åt landstormsmän under dem åliggande obligatoriska landstoms-
övningar, dels utredning i fråga om förbättrad dagavlönning åt värnpliktiga i
allmänhet och dels en förutsättningslös utredning i fråga om utvidgad rätt
till fria resor för de värnpliktiga. Till kommittén hava sedermera överlämnats
från värnpliktiga vid Svea livgarde jämte åtskilliga andra förband inkomna
framställningar rörande förbättrad avlöning. Med skrivelse den 8 februari
1941 har kommittén, som i ärendet samrätt med försvarsväsendets lönenämnd,
överlämnat förslag till vissa bestämmelser angående de värnpliktigas
avlöning. Över detta förslag hava, efter remiss, utlåtanden avgivits av
cheferna för försvarsstaben, armén, marinen och flygvapnet, av den sist-
nämnde gemensamt med flygförvaltningen, samt av arméförvaltningens civila
departement och marinförvaltningen. I det följande kommer en redogörelse
att lämnas, förutom för gällande avlöningsbestämmelser, för kommittéförslaget
och de angivna yttrandena.

Gällande avlöningsbestämmelser för värnpliktiga.

Bestämmelserna om de värnpliktigas avlöning i fredstid innefattas i § 9
kungörelsen den 5 mars 1926 (nr 60, jfr 1939 nr 752) angående avlöning för
rullförings-(sjö)rullförings-)befäl och värnpliktiga under fredstid m. m. Enligt
dessa bestämmelser erhålla de värnpliktiga, i den mån ej krigsavlöningsregle-
mentet skall tillämpas, penningbidrag med 50 öre om dagen under de första
180 dagarna och en krona om dagen för varje ytterligare tjänstgöringsdag.
Sistnämnda belopp utgår även, oavsett den tidigare tjänstgöringen, under be-
redskapsövning, landstomsrepetitionsövning, landstomsbefälsövning och
tjänstgöring, som — utan att krigsavlöningsreglementet tillämpas — anbe-
fallts enligt § 28 mom. 1 eller § 36 mom. 2 värnpliktslagen. Dessa bestämmelser
gälla även samvetsömma, dock att till civilarbetare avlöning utgår enligt § 7

lagen den 12 juni 1925 (nr 338) om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring, med 50 öre om dagen. Till vissa värnpliktiga kan under sjötjänstgöring eller tjänstgöring i sjöreserv utgå sjötjänstbidrag enligt samma grunder och med samma belopp, som tillämpas beträffande sjötillägg till fast anställd personal av motsvarande tjänstegrad, dock lägst med en krona. Avlöning enligt fredsbestämmelserna åtnjutes för närvarande endast av vissa samvetsömma värnpliktiga.

Under nu anbefalld förstärkt försvarsberedskap och mobilisering utgår, med nyssnämnda undantag, de värnpliktigas avlöning enligt krigsavlöningsreglementet med de modifikationer, som innefattas i kungörelsen den 19 januari 1940 (nr 51, jfr nr 985) med särskilda bestämmelser angående tillämpning av nämnda reglemente. Krigsavlöningsreglementet skiljer på månadslön, som till värnpliktiga endast utgår till befattningshavare av högre grad än vicekorprals, samt terminslön, vilken utbetalas för lönetermin ($\frac{1}{3}$ månad). Terminslönen, vilken för de värnpliktiga motsvarar penningbidraget, utgår efter två tariffer: en högre, som gäller inom krigsskådeplats, fästning i belägringstillstånd och då Kungl. Maj:t förordnar därom, samt en lägre, vilken tillämpas i övriga fall. De värnpliktigas avlöning enligt krigsavlöningsreglementet framgår av följande tabell:

Krigs- löne- klass	G r a d	Månadslön (kronor per månad)	T e r m i n s l ö n	
			Högre tariff (kronor per lönetermin)	Lägre tariff (kronor per lönetermin)
1	Rekryt (under de första 100 dagarnas tjänstgöring)	—	10	5
2	Annan menig (efter 100 dagars tjänstgöring)	—	15	10
3	Vicekorpral	—	18	11
4	Korpral	15	20	12
5	Furir	30	25	13
6	Flaggkorpral	35	28	14
7	Sergeant	45	30	15
8	Fänrik	60	40	20
9	Löjtnant	75	50	25
10	Kapten	90	60	30
11	Major	105	70	35

Till de sålunda angivna terminslönebeloppen kommer sjötjänstbidrag i sådana fall, då dylikt bidrag utgår enligt fredsbestämmelserna.

Vid krigsavlöningsreglementets tillämpning under nuvarande förhållanden gäller — med vissa i det följande omnämnda undantag — att de värnpliktiga efter 42 dagars beredskapstjänst bli berättigade till terminslön enligt den högre tariffen. De värnpliktiga — och dessa utgöra flertalet — vilka fullgjort rekrytutbildning och därför tillhöra 2 krigslöneklassen, åtnjuta, om de ej inneha befälsgrad, under de första 42 dagarna 10 kronor per lönetermin och därefter 15 kronor per lönetermin (här bortses tills vidare från sjötjänstbidrag). Värnpliktiga, vilka icke tidigare vapenövats — t. ex. på grund av kategoriklyvningen — tillhöra däremot under de första 100 dagarna 1 krigslöneklassen, och avlöningen för en menig ställer sig då på följande sätt:

under 42 dagar 5 kronor per lönetermin, därefter till och med 100:e tjänstgöringsdagen 10 kronor per lönetermin samt under återstoden av tjänstgöringen 15 kronor per lönetermin.

För sådana samvetsömma, å vilka krigsavlöningsreglementet tillämpas, gälla motsvarande bestämmelser, dock med den skillnaden, att den högre tariffen över huvud icke blir tillämplig. De samvetsömma kunna således icke erhålla högre terminslön än 10 kronor.

Värnpliktiga tillhörande årsklass 1939 eller yngre årsklasser (årsgrupp 1940 eller yngre årsgrupper) erhålla icke avlöning enligt den högre tariffen förrän de — utöver de 42 dagarna — fullgjort tjänstgöring under minst 180 dagar, d. v. s. vad som genomsnittligt ansetts motsvara deras fredstjänstgöring. Dessa värnpliktiga erhålla alltså under de första 100 dagarna 5 kronor per lönetermin, därefter till och med 222:a tjänstgöringsdagen (180 + 42 dagar) 10 kronor per lönetermin och under den återstående tjänstgöringstiden — såvida de ej befordras — 15 kronor per lönetermin.

Sociala försvarsberedskapskommitténs förslag.

Sociala försvarsberedskapskommittén har ansett sig för närvarande endast delvis kunna fullgöra det kommittén lämnade utredningsuppdraget beträffande de värnpliktigas avlöningsförmåner. Kommitténs förslag innebär i huvudsak en höjning från 50 öre om dagen respektive 5 kronor per lönetermin till 1 krona respektive 10 kronor av lägsta utgående såväl freds- som krigsavlöning. Såsom motivering för sitt förslag har kommittén anfört följande:

Frågan om de värnpliktigas avlöning under fredstid har uppenbarligen nära samband med spørsmålet om den blivande försvarsorganisationen. Av största betydelse äro därvidlag sådana faktorer som övningstidens längd för olika vapenslag och för olika kategorier av personal (t. ex. befäl, fackmän och specialister) samt övningstidens fördelning på skilda tjänstgöringsperioder. Kommittén anser det icke möjligt att innan klarhet rörande dessa frågor vunnits framlägga något slutgiltigt förslag angående fredsavlöningen, utan kommitténs ståndpunktstagande i nuvarande läge måste inskränkas till att avse endast en del av spørsmålet om de värnpliktigas avlöning. Den omständigheten, att fredsbestämmelserna för närvarande tillämpas i mycket begränsad utsträckning, torde icke utgöra tillräckligt skäl att underlåta de jämkningar av lönebeloppen, som eljest med hänsyn till nuvarande förhållanden finnas påkallade. Man måste nämligen räkna med att krigsavlöningsreglementets tillämpning kan komma att inskränkas. Emellertid är det uppenbart, att ändringar i fredsavlöningsbestämmelserna draga med sig motsvarande jämkningar i krigsavlöningsreglementet, och kommittén kan därför vid fullgörandet i här angivna begränsade omfattning av sitt uppdrag i denna del icke underlåta att taga hänsyn till förhållandena under nuvarande försvarsberedskapstillstånd. Då åt försvarsväsendets lönenämnd uppdragits att verkställa överarbetning av krigsavlöningsreglementet, har kommittén ansett sig böra i denna fråga samråda med lönenämnden.

Det nuvarande penningbidraget å 50 öre om dagen fastställdes den 13 juni 1915 (Sv. förf.-saml. nr 167). Sedan dess har en betydande ändring i prisnivån inträffat. Denna belyses av stegringen av det index, som utvisar levnadskostnaderna i förhållande till prisnivån i juli 1914 (betecknad med 100). Sälunda utgjorde för år 1915 det genomsnittliga indextalet 115, under det att

motsvarande tal den 1 januari 1941 utgjorde 204. Levnadskostnaderna sedan 1915 ha således ökats med 77 procent. Ökningen under senare år framgår tydligast av det på 1935 års priser baserade levnadskostnadstal, som lägges till grund för statstjänstemännens rörliga lönetillägg. Nämnda tal utgjorde den 1 juli 1939 108, den 1 oktober samma år 109, vid respektive kvartals början under 1940 114, 119, 124 och 126 samt den 1 januari 1941 130. Vad här anförts utgör enligt kommitténs mening välgående skäl för en avsevärd höjning av penningbidraget å 50 öre. Ett ytterligare skäl för en sådan höjning är, att Kungl. Maj:t föreslagit en utsträckning av övningstiden till ett år. Ehuru beslutet härom avses erhålla endast provisorisk karaktär, torde man ha anledning att för framtiden räkna med en övningstid av minst denna längd. Den ökade börda, som härigenom lägges på de värnpliktiga, torde väl motivera en ökad ekonomisk kompensation. Kommittén vill med hänsyn till det anförda föreslå, att de värnpliktigas grundavlöning i fredstid bestämmes till en krona om dagen. En följd härav måste bli, att terminslönen enligt lägre tariffen i 1 krigslöneklassen höjes från 5 till 10 kronor.

Frågan i vad mån högre penningbidrag i fredstid bör utgå åt dem, som på grund av speciell utbildning åläggas längre övningstid än den genomsnittliga, kan såsom ovan antytts icke på nuvarande stadium bedömas. För de till beredskapstjänst inkallade har frågan om högre avlöning efter viss tids tjänstgöring lösts genom att den högre terminslönetariffen gjorts tillämplig. Härigenom ha de värnpliktiga kommit i åtnjutande av en avlöning — fastställd så sent som 1939 — vilken strängt taget varit avsedd att utgå endast under krig. De förut anförda skälen kunna därför näppeligen åberopas för en höjning av denna avlöning. Då emellertid frågan härom sammanhänger med det uppdrag att omarbeta krigsavlöningsreglementet, som givits försvarsväsendets lönenämnd, anser sig kommittén icke kunna ingå på denna fråga — i synnerhet som en höjning av terminslönen utöver vad ovan föreslagits i följd av löneskalans konstruktion näppeligen torde kunna begränsas till de lägsta krigslöneklasserna. Ej heller anser sig kommittén kunna upptaga frågan om de värnpliktigas övriga förmåner enligt krigsavlöningsreglementet. Beträffande en särskild kategori värnpliktiga synes dock en löneförbättring utöver den ovan förordade vara påkallad, nämligen för dem, som på grund av kategoriklyvning eller liknande orsak (t. ex. inställda eller reducerade övningar, däremot icke uppskov i vanlig ordning med tjänstgöring) ej fullgjort 100 dagars tjänstgöring och därför, fastän de tillhöra äldre årsklasser (respektive motsvarande årsgrupper) än 1939 års klass, från början tillhöra 1 krigslöneklassen. Ett principiellt stöd för en gynnsammare behandling av dessa värnpliktiga kan hämtas ur stadgandet i 1926 års kungörelse därom, att enligt § 28 mom. 1 och § 36 mom. 2 värnpliktslagen inkallade erhålla det högre penningbidraget, oavsett om de fullgjort 180 dagars tjänstgöring eller ej. Skälet härför — tjänstgöringens opåräknade natur — gäller även i förevarande fall. I fråga om dessa värnpliktiga torde därför genom ett tillägg till kungörelsen den 19 januari 1940 böra stadgas, att de skola tillhöra 2 krigslöneklassen.

Kommittén har i anslutning till vad sålunda anförts framlagt förslag till *förordning om ändring i 6 § 1 mom. avlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 278) för personal vid försvarsväsendet under krigstjänstgöring (krigsavlöningsreglementet)* och till *lag om ändrad lydelse av § 7 lagen den 12 juni 1925 (nr 338) om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring*. Därjämte har kommittén utarbetat förslag till kungörelse om ändrad lydelse av § 9 mom. 1 och 3 kungörelsen den 5 mars 1926 (nr 60)

angående avlöning för rullförings-(sjöruddförings-)befäl och värnpliktiga samt till kungörelse om ändrad lydelse av kungörelsen den 19 januari 1940 (nr 51) med särskilda bestämmelser angående tillämpning av krigsavlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 278). Sistnämnda båda förslag torde få såsom bilagor (*Bilaga A* och *B*) fogas till detta protokoll.

Beträffande kostnaderna för genomförande av kommittéförslaget har kommittén anfört följande:

Kostnaderna för den föreslagna höjningen av penningbidraget kunna med avseende å fredsförhållanden approximativt beräknas på grundval av i årets statsverksproposition innefattade uppgifter. För armén har — efter kategori-klyvningens upphävande och övningstidens utsträckning till 360 dagar — räknats med 8,000,000 tjänstgöringsdagar om 50 öre och lika många tjänstgöringsdagar om en krona. Kostnaderna för penningbidrag skulle sålunda uppgå till 12,000,000 kronor. En höjning av lägsta penningbidraget till en krona skulle medföra en kostnadsökning å 4,000,000 kronor. Vid marinen har för de värnpliktigas avlöning beräknats ett belopp av 1,425,000 kronor, motsvarande 970,000 tjänstgöringsdagar om 50 öre och 940,000 dagar om en krona. Den ifrågasatta höjningen av penningbidraget skulle således medföra en merkostnad å 485,000 kronor. Vid flygvapnet har räknats med 760,000 tjänstgöringsdagar om 50 öre och 720,000 dagar om en krona, varför kostnadsökningen här utgör 380,000 kronor. Sammanlagt skulle kommitténs förslag under fredsförhållanden medföra en ökad kostnad å $(4,000,000 + 485,000 + 380,000 =)$ 4,865,000 kronor.

Vid tillämpning av krigsavlöningsbestämmelserna blir kostnadsökningen beroende på omfattningen av inkallelse av förut icke vapenövad personal tillhörande äldre årsklasser. Sedan nämnda personal undergått utbildning, torde kommitténs förslag icke medföra några merkostnader utöver fredskostnaderna.

I de avgivna yttrandena har kommitténs förslag tillstyrkts.

Departementschefen.

I likhet med sociala försvarsberedskapskommittén anser jag det icke möjligt att innan klarhet vunnits rörande den blivande försvarsorganisationen taga slutgiltig ståndpunkt till frågan om de värnpliktigas fredsavlöning eller deras rätt till fria resor under fredstid. Jag delar sålunda kommitténs uppfattning att en allenast partiell lösning av denna fråga bör komma till stånd. Av kommitténs utredning framgår, att det nuvarande penningbidraget å 50 öre om dagen, vilket utgår under de första 180 dagarnas fredstjänstgöring och till samvetsömma av kategorien civilarbetare även för tiden därefter, fastställdes år 1915 och att sedan dess intill den 1 januari 1941 prisnivån enligt socialstyrelsens index höjts med 77 procent. Den av kommittén föreslagna höjningen av penningbidraget till en krona innebär sålunda någon överkompensation i förhållande till prishöjningen. Man har emellertid anledning att taga hänsyn även till att övningstiden nu väsentligen utökas. Ur skälighetssynpunkt synes därför knappast någon erinran kunna göras mot kommitténs förslag. Visserligen är den med förslaget förbundna kostnadsökningen — för freds-förhållanden beräknad till inemot 5,000,000 kronor — ägnad att ingiva betänkligheter, men med hänsyn till penningbidragets betydelse för de värn-

pliktigas trivsel och därmed för andan inom krigsmakten, anser jag mig böra förordna kommittéförslaget. En följd av bifall till förslaget torde bliva, att dagavlöningen till civilarbetare bör höjas från 50 öre till en krona. Härför kräves ändring av § 7 i 1925 års lag om samvetsömna. I samband härmed torde, på sätt kommittén föreslagit, avlöningsbestämmelsen i nämnda paragraf böra utbytas mot en allmän hänvisning till vad särskilt stadgas samt överföras till § 9 mom. 1 av 1926 års kungörelse om de värnpliktigas fredsavlöning. En ytterligare konsekvens av penningbidragets höjning måste, såsom kommittén föreslagit, bliva, att terminslönen enligt lägre tariffen i 1 krigslöneklassen höjes från 5 till 10 kronor. Härför kräves ändring i 6 § 1 mom. krigsavlöningsreglementet. Höjningen kommer icke endast värnpliktiga utan även fast anställda rekryter — för närvarande dock endast vid tjänstgöring utom förläggningssorten — tillgodo, men häremot synes knappast något vara att erinra. Den härav föranledda utgiften för statsverket är i varje fall ringa.

I detta sammanhang har kommittén upptagit en krigsavlöningsfråga av mera speciell art, nämligen frågan om löneförmånerna för äldre värnpliktiga, vilka på grund av kategoriklyvning eller liknande orsak — dock ej vanligt uppskov — icke fullgjort rekrytutbildning eller motsvarande tjänstgöring och därför, även om penningbidraget höjes till en krona, först efter 100 dagars beredskapstjänstgöring erhålla terminslön enligt 2 krigslöneklassen med 15 kronor per lönetermin. Under hänvisning till tjänstgöringens opåräknade natur har kommittén föreslagit, att dessa värnpliktiga, om de tillhöra årsklass 1938 eller äldre årsklass (årsgrupp 1939 eller äldre årsgrupp), redan från början skola hänföras till 2 krigslöneklassen och i följd därav efter 42 dagars beredskapstjänstgöring erhålla en terminslön av 15 kronor. För egen del biträder jag kommitténs förslag i denna del, vilket på sätt föreslagits lämpligen torde böra realiseras genom en ändring i 1940 års kungörelse (nr 51) med särskilda bestämmelser angående tillämpning av krigsavlöningsreglementet.

Av de författningsförslag, som kommittén utarbetat för genomförande av de föreslagna nya avlöningsbestämmelserna, torde förordningen om ändring i krigsavlöningsreglementet och lagen om ändring i lagen om samvetsömna böra föreläggas riksdagen till antagande, varemot de föreslagna kungörelserna om ändring i 1926 års fredsavlöningsbestämmelser och 1940 års särskilda bestämmelser angående tillämpning av krigsavlöningsreglementet torde, sedan riksdagen godkänt de däri innefattade grunderna, kunna utfärdas i administrativ ordning.

De föreslagna nya bestämmelserna torde böra tillämpas från tidpunkt, som Kungl. Maj:t må bestämma. Det synes önskvärt att bestämmelserna träda i kraft så snart förhållandena medgiva.

I anledning av de föreslagna förhöjningarna av de värnpliktigas avlöningsförmåner torde jämlikt kommitténs beräkningar de i årets statsverksproposition för nästkommande budgetår äskade anslagen till de värnpliktigas avlöning böra höjas för arméns del från 12,000,000 till 16,000,000 kronor, för

marinens del från 1,515,000 till 2,000,000 kronor samt för flygvapnets del från 1,120,000 till 1,500,000 kronor.

Under åberopande av det anförda får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels antaga omförmälda förslag till förordning om ändring i 6 § 1 mom. avlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 278) för personal vid försvarsväsendet under krigstjänstgöring (krigsavlöningsreglementet) och till lag om ändrad lydelse av § 7 lagen den 12 juni 1925 (nr 338) om värnpliktiga, vilka hysa samvetsbetänkligheter mot värnpliktstjänstgöring;

dels godkänna de ändrade grunder för värnpliktigas avlöning, vilka innefattas i förut omnämnda, härvid fogade kungörelseförslag;

dels ock — med frångående av i statsverkspropositionen till 1941 års riksdag under fjärde huvudtiteln, punkterna 21, 65 och 104 gjorda förslag -- å samma huvudtitel för budgetåret 1941/42 anvisa

under avdelningen C. Försvarskrafterna: Armén till *De värnpliktigas avlöning* ett *förslagsanslag* av 16,000,000 kronor, under avdelningen C. Försvarskrafterna: Marinen till *De värnpliktigas avlöning* ett *förslagsanslag* av 2,000,000 kronor samt

under avdelningen C. Försvarskrafterna: Flygvapnet till *De värnpliktigas avlöning* ett *förslagsanslag* av 1,500,000 kronor.

Vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt, behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

S. Högsell.

Förslag

till

Kungörelse om ändrad lydelse av § 9 mom. 1 och 3 kungörelsen den 5 mars 1926 (nr 60) angående avlöning för rullförings-(sjö-rullförings-)befäl och värnpliktiga under fredstid m. m.

Härigenom förordnas, att § 9 mom. 1 och 3 kungörelsen den 5 mars 1926 angående avlöning för rullförings- (sjö-rullförings-) befäl och värnpliktiga under fredstid m. m.¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

§ 9.

1. Värnpliktig erhåller, i den mån krigsavlöningsreglementet ej skall tillämpas, under tjänstgöring penningbidrag med en krona om dagen. Samma bidrag tillkommer värnpliktig, som i egenskap av civilarbetare utför arbete för statens räkning.

Utöver penningbidraget utgår under sjötjänstgöring eller tjänstgöring i sjöreserv till värnpliktig vid marinen, som inkallats till tjänstgöring jämlikt § 28 mom. 1 eller § 36 mom. 2 värnpliktslagen, sjötjänstbidrag enligt samma grunder och med samma belopp, som tillämpas beträffande sjöstillägg till fast anställd personal av motsvarande tjänstegrad, dock lägst med en krona. Å sjötjänstbidrag skall tillämpas vad i denna kungörelse och eljest stadgas om penningbidrag.

I vissa — — — meddelade bestämmelser.

Under in- och utryckningsdagar — — — utryckning sker.

3. Värnpliktig, som jämlikt § 27 mom. 3 F värnpliktslagen tjänstgör, sedan tiden för den tjänstgöring, till vilken han inkallats, gått till ända, erhåller för den överskjutande tjänstgöringstiden ersättning enligt de i mom. 1 angivna grunder.

Denna kungörelse träder i kraft den — — —.

¹ Senaste lydelse, se 1939: 752.

Bilaga B.

Förslag

till

Kungörelse om ändrad lydelse av 2 § 2 mom. kungörelsen den 19 januari 1940 (nr 51) med särskilda bestämmelser angående tillämpning av krigsavlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 278).

Häri genom förordnas, att 2 § 2 mom. kungörelsen den 19 januari 1940 med särskilda bestämmelser angående tillämpning av krigsavlöningsreglementet den 15 juni 1939 (nr 278)¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives:

2 §.

2. Vid bestämmandet — — — såsom frivillig.

Vad i — — — skola tagas i betraktande.

Menig värnpliktig tillhörande årsklass 1938 eller äldre årsklass (årsgrupp 1939 eller äldre årsgrupp) skall under tjänstgöring, vartill han inkallats jämlikt § 28 mom. 1 eller § 36 mom. 2 värnpliktlagen, erhålla terminslön enligt andra krigslöneklassen, oavsett vilken tjänstgöring han tidigare fullgjort.

Terminslön till — — — klockan 0.

Denna kungörelse träder i kraft den — — —.

¹ Senaste lydelse, se 1940: 985.
